

Løypemelding – referat fra Sven Mollekleivs foredrag på medlemsmøtet 8. oktober 2024

Tekst: Bernt Bølviken

Sven Mollekleivs historie vitner om en mann med allsidige interesser. På den ene siden har han vært både president og generalsekretær i Norges Røde Kors, og på den annen side har han vært fotballtrener i Sørli Idrettsforening. Han er utdannet på Norges Idrettshøgskole med en idrettshistorisk hovedoppgave om Sørli idrettsforening (Sørli IF) fra 1929 til 1940. Det var temaet for hans foredrag.

Mollekleiv har vært knyttet til frivillig arbeid i store deler av yrkeslivet. Han startet da også foredraget med en hyllest av frivilligheten. Den er blant annet skapt av de store folkebevegelsene som arbeiderbevegelsen, idretten og religiøse bevegelser, påpekte han. Det frivillige arbeidet skaper enorme verdier, anslaget er 120 milliarder kroner i året. Samtidig er disse organisasjonene styrt etter demokratiske prinsipper, og dermed bidrar de til opplæring i demokrati. Og endelig det frivillige arbeidet på dugnadskulturen. Det er innenfor denne rammen Mollekleiv plasserer Sørli IF.

Sørli idrettsforening ble stiftet i 1929 av en guttegjeng fra Gruegata på Tøyen, fortalte Mollekleiv. De var i slutten av tenårene. Det spesielle var at de ikke gikk inn i én av alle idrettsklubbene som allerede var i nærområdet. Det var 9 av dem, så de hadde rikelig å velge mellom. Men denne guttegjengingen ville holde sammen bare dem, og ikke bli styrt av andre. De ville ha et sted å være. Hensikten var sosial, og alle skulle være med. Klubben ble et alternativ til fyll og slagsmål. Mange av medlemmene var arbeidsløse, og klubben ga dem meningsfulle oppgaver, dels fordi de skulle drive en klubb, og dels fordi de trente sammen. Det ga glede i en ellers grå hverdag.

I 1931 gikk Sørli inn i Arbeidernes Idrettsforbund (AIF), sa Mollekleiv. Det bidro til vekst i klubben. AIF drev et omfattende skoleringsarbeid. Medlemmene gikk på kurs og deltok på studiesirkler. Det styrket lagsarbeidet. Klubben fikk orden på organisasjonen, og de lærte hvordan en arrangerer idrettskonkurranser. Samtidig bidro AIF til en politisk oppvåkning. Målet var et kvalitativt bedre samfunn. AIF var en del av Arbeiderpartiet og dermed ble Sørli en del av arbeiderbevegelsen. Klubben ble etter hvert et viktig medlem i AIF, spesielt i arbeidet med intern opplæring. I enkelte perioder hadde sørlimedlemmene flertallet i AIFs opplæringsutvalg.

På kort tid vokste klubben til å bli noe mer enn bare en gutteklubb, påpekte Mollekleiv. Kvinner og barn kom tidlig med. Til å begynne med var det fotball og ski Sørli satset på, men de begynte også tidlig med friidrett og ishockey.

Etter hvert vokste det fram en motsetning innad i klubben. Mange av de som ville konsentrere seg om idretten, syntes det ble for mye politikk. Motsetningen tilspisset seg på spørsmålet om en bevilgning til Arbeiderpartiet. Mange mente Sørli ga altfor mye, pengene hadde klubben bruk for selv. Konsekvensen var at medlemstallet sank. Etter hvert kom det et nytt styre som flyttet tyngdepunktet mer over til idretten. Det resulterte i medlemsvekst og ny framgang.

Innen friidrett utmerket Wenche Kristiansen spesielt. Hun var arbeidermester i løp, hopp og kast, og deltok i de «antifascistiske» idrettslekene i Paris i 1934.

Fotball var det den gangen bare menn som drev med. Den store konkurrenten i nærområdet var Sterling som ble sett på som ett av AIFs aller beste fotballag. I 1938 slo Sørli Sterling i fotball for første gang. Da sto jubelen i taket, avsluttet Sven Mollekleiv.

Oslo, 24. oktober 2024